धम्की र उत्पीडन नीति

उद्देश्य

यस नीतिको उद्देश्य हाम्रो परोपकारी संस्थामा संलग्न हुने जो कोहीलाई उत्पीडन र धम्कीबाट जोगाउनु हो र हामीले उठाइएका कुनै पनि चिन्ताहरूलाई तुरुन्त, समानुपातिक र संवेदनशील रूपमा प्रतिक्रिया दिन्छौं र सम्भव भएसम्म गोप्य रूपमा व्यवहार गर्छौं।

उपयुक्तता

यो नीति हाम्रा ट्रस्टीहरू र अन्य स्वयंसेवकहरू सहित हाम्रो तर्फबाट काम गर्ने जो कोहीलाई लागू हुन्छ। यो परोपकारमा सामेल हुनेमा उनीहरूको ध्यानाकर्षण गराइन्छ र यसलाई पढ्न चाहने जो कोहीलाई सजिलै उपलब्ध गराइन्छ।

हामी साझेदार संस्थाहरूले उत्पीडन र धम्कीको सामना गर्न समान बलियो दृष्टिकोणको अपेक्षा गर्दछौं। हामी साझेदार, लाभार्थी वा जनताको सदस्य द्वारा कसैलाई उत्पीडन वा दुर्व्यवहार गरिएको स्वीकार गर्दैनौं र त्यस्ता परिस्थितिहरूमा उपयुक्त कारबाही गर्नेछौं।

धम्की र उत्पीडन

धम्की र उत्पीडन भनेको कसैलाई डर वा अपमानित महसुस गराउने व्यवहार हो। समानता ऐन २०१० अन्तर्गत उत्पीडन गैरकानूनी छ।

धम्की वा उत्पीडन गर्ने व्यवहारका उदाहरणहरू समावेश छन्:

- दुर्भावनापूर्ण अफवाहहरू फैलाउने।
- अनुचित व्यवहार।
- कसैलाई रोज्ने वा नियमित रूपमा कमजोर बनाउने।
- कसैको प्रशिक्षण वा पदोन्नति अवसरहरू अस्वीकार गर्दै।

धम्की र उत्पीडन आमनेसामने वा पत्र, इमेल र फोन मार्फत हुन सक्छ।

व्यवहार जुन एक व्यक्तिले स्वीकार्य मान्न सक्छ, अर्कोले नगर्न सक्छ, त्यसैले यो महत्त्वपूर्ण छ कि सबैले आदर गर्न र अरूको आवश्यकता र विचारहरूप्रति संवेदनशील हुनुपर्छ। यद्यपि, धम्कीले कसैको व्यवहारको उचित आलोचना वा उचित कार्यसम्पादन व्यवस्थापन समावेश गर्दैन।

कानून

धम्की आफैंमा कानून विरुद्ध होइन, तर उत्पीडन हो। यो तब हुन्छ जब अवांछित व्यवहार निम्न मध्ये कुनै एकसँग सम्बन्धित हुन्छ: उमेर, लिंग, असक्षमता, लिङ्ग पुन: नियुक्ति, विवाह र नागरिक साझेदारी, गर्भावस्था र मातृत्व, जाति, धर्म वा विश्वास र यौन झुकाव।

ट्रस्टी जिम्मेवारीहरू

ट्रस्टीहरूले स्वीकार्छन् कि:

- परोपकारी संस्थाहरू भित्र, वा द्वारा, धम्की र उत्पीडनको लागि कुनै ठाउँ छैन।
- उनीहरूसँग परोपकारको नेतृत्व गर्ने र खुलापन र सम्मानको संस्कृति सिर्जना गर्ने जिम्मेवारी छ जसमा उत्पीडन र धम्कीलाई सहने छैन र व्यक्तिहरूले कुनै पनि चिन्ता रिपोर्ट गर्नमा विश्वस्त महसुस गर्छन्।
- परोपकारी संस्थाको स्पष्ट नीतिहरू छन् भनी सुनिश्चित गर्न तिनीहरूको केन्द्रीय भूमिका हुन्छ, र।
- आरोपहरू तुरुन्तै, संवेदनशील रूपमा, उचित रूपमा र रोजगारी र अन्य कानूनहरू अनुरूप छन्।
- कुनै पनि सरोकारलाई सुन्न र सम्बोधन गर्नका लागि तिनीहरूसँग प्रक्रियाहरू छन् भनी सुनिश्चित गर्न तिनीहरू जिम्मेवार छन्।

रिपोर्टिङ चिन्ताहरू

धम्की वा उत्पीडनको बारेमा चिन्तितहरूलाई उनीहरूको चिन्ता सीधै परोपकारी संस्था वा यसका ट्रस्टीहरूमा लैजान प्रोत्साहित गरिन्छ जब यो उपयुक्त हुन्छ।

बेनामी उठाइएका चिन्ताहरू रेकर्ड गरिनेछ र उपलब्ध कुनै पनि तथ्यहरू हेरिनेछ। यद्यपि, त्यसो गर्दा हामी याद राख्नेछौं कि अज्ञात उजुरीहरू कहिलेकाहीं दुर्भावनापूर्ण हुन सक्छ। हाम्रो काममा संलग्न सबैलाई, संयोगवश, गुनासो गर्ने अधिकार छ र हामी कसैलाई जवाफदेही बनाउँछौं तर, समान रूपमा, व्यक्तिहरूलाई अप्रमाणित र, सम्भावित रूपमा, दुर्भावनापूर्ण आरोपहरूबाट सुरक्षित हुने अधिकार छ। फलस्वरूप, चिन्ता उठाउन चाहने जो कोहीलाई आफ्नो सम्पर्क विवरणहरू प्रदान गर्न दृढतापूर्वक प्रोत्साहित गरिन्छ। यसले हामीलाई उहाँलाई नतिजाको बारेमा सल्लाह दिन पनि अनुमति दिन्छ।

धम्की वा उत्पीडनको गम्भीर वास्तविक वा कथित घटनाहरू गम्भीर घटना रिपोर्टिङ व्यवस्थाहरू प्रयोग गरी परोपकारी आयोगलाई तुरुन्तै रिपोर्ट गरिनेछ। कार्यकर्ता र स्वयंसेवकहरूले पनि आयोगमा प्रतिवेदन दिन सक्छन्।